

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"ו ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲשְׁתָּאֲרוּ בְּאַרְעָא, שְׂאֲרַת בְּאַרְעָא, וְלֹא אַעֲדִי מַנִּייהוּ לְעֵלְמִין. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
דַּאֲתַהֲדֵרַת מַטְרוֹנִיתָא בְּמִלְכָּא, וְאִתְהַדֵּר כָּלָא בְּהַלּוּלָא דְמִלְכָּא, בְּגִין כֹּךְ אַקְרוּן אַנְשֵׁי
כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה וְדַאי.

תרגום לעברית

לְמַדְנּוּ, וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח, (שם) וְזִכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב
וְאִף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְגו', וְהַפְסֹוק הַזֶּה פִּרְשׁוּהוּ. בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַת שִׁישְׁרָאֵל בְּגָלוֹת,
כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּהֶם בְּגָלוֹת, שֶׁהֵרִי הַשְׁכִּינָה לֹא זָזָה מֵהֶם לְעוֹלָמִים. בֹּא
רְאֵה, בְּזִמְנֵי שִׁישְׁרָאֵל נִמְצְאוּ בְּגָלוֹת כָּבֵל, הַשְׁכִּינָה שָׂרְתָה בֵּינֵיהֶם וְשָׁבָה עִמָּהֶם מִן
הַגָּלוֹת, וּבִזְכוּת אוֹתָם הִצְדִּיקִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ בְּאַרְצָא, שָׂרְתָה בְּאַרְצָא וְלֹא זָזָה מֵהֶם לְעוֹלָמִים.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁחִזְרָה הַגְּבִירָה עִם הַמֶּלֶךְ, וְחִזְרָה הַכָּל בְּסַעֲוִדַת הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
מְשׁוּם כֹּךְ נִקְרְאוּ אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה וְדַאי.

תאנא, בכל זמנא ד'ישראל בגלותא, אי אינון זכאין, קודשא בריך הוא אקדים לרחמא עלייהו, ולאפקא לון מגלותא. ואי אינון לא זכאין, מעכב לון בגלותא, עד ההוא זמנא דאתגזר. וכד מטא זמנא, ואינון לא אתחזין, קודשא בריך הוא אשגח ליקרא דשמיא, ולא אנשי להו בגלותא, הדא הוא דכתיב וזכרתי את בריתי יעקוב וגו'. אליו אבהן דכלא, רזא דשמא קדישא.

תרגום לעברית

למדנו, בכל זמן שישראל בגלות, אם הם צדיקים - הקדוש ברוך הוא מקדים לרחם עליהם ולהוציאם מהגלות, ואם הם אינם צדיקים - הוא מעכב אותם בגלות עד אותו זמן שנגזר. וכשמגיע הזמן והם אינם ראויים - הקדוש ברוך הוא משגיח על כבוד שמו, ואינו שוכח אותם בגלות. זהו שכתוב וזכרתי את בריתי יעקוב וגו'. אלו האבות של הכל, סוד השם הקדוש.

טקסט הזוהר

רבי חייא אמר, מאי טעמא יעקב קדמאה הכא. אלא, בגין דייעקב כללא דאבהן, והוא אילנא קדישא. בגין כה, ו' דשמא קדישא ביה אחידא, והכי קרינן יעקוב כו'. רבי יצחק, אמר וא'ו באתווי י'ג מכלין, דירית ירותא די'ג מבועין דמבועא סתימא קדישא.

תרגום לעברית

רבי חייא אמר, מה הטעם יעקב ראשון כאן? אלא משום שיעקב הוא כלל האבות, והוא העץ הקדוש. משום כה ו' של השם הקדוש אחוזה בו, וכה קוראים יעקוב כו'. רבי יצחק אמר, וא'ו באותיותיו שלש עשרה מדות, שירש ירשה של שלשה עשר מעינות של המעין הנסתר הקדוש.

רבי אבא אמר, וא'ו אמאי כליל ו' א' ו'. אלא, ו' דיתייב על פורסייא, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. א' סתים בגויה ולא אתגלייא, ודא הוא דכתיב, (בראשית כב) בי נשבעתי (ק' ל ע' א) נאם יי', בגין כך כתיב, ולא אקרי, בתראה, כללא דקדמא. בתראה, הא אוקימנא (נ' א בתראה כללא דו' קדמא ו' בתראה) דא יסוד, דאיהו סיומא דגופא, וכללא דייליה. ועל דא כלילין אתוון דא בדא, וא'ו, רישא וסיומא, כמה דאוקימנא.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, וא'ו למה כוללת ו' א' ו'? אלא, ו' שיושב על הכסא, כמו שנאמר (יחזקאל א) ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. א' נסתרת בתוכו ולא מגלה, וזהו שכתוב (בראשית כב) בי נשבעתי נאם ה', משום כך כתוב, ולא נקרא אחרון כלל של הראשון. האחרון, הרי בארנו (ו' אחרונה כלל של ו' ראשונה, ו' אחרונה) זה יה' ו' יסוד, שהוא סיום הגוף והכלל שלו. ועל כן כלולות האותיות זו עם זו - וא'ו, ראש וסיום, כמו שבארנו.

טקסט הזוהר

ותאנא, תריין אתוון אינון, כהאי גוונא וא'ו דאמינא, נו'ין אוף הכי. ואף על גב דאוקמוה מלה, נו'ין הכי מתפרשא: נ' כפופה, דא מטרוניתא. וסמיכא לה ו', דאיהו יסוד, בגין לאתברכא מניה. ו' פשוטה, אתפשטותא דתפארת. ועל דא כלילין אתוון, ומתאחדן דא בדא. ואי תימא, אמאי אהדר ו' אנפוי מנו'ין כפופה, ואהדר אנפוי לגבי ו' פשוטה. אלא בגין יקרא דמלכא, אהדר אנפוי לקבליה דמלכא.

וּלְמַדְנוּ, שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת הֵן, כְּמוֹ זֶה וְאֵלּוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, נוֹ"ן אֶף כֶּה. וְאֵף עַל גֵּב שְׁבָאֲרוּ אֶת הַדָּבָר, נוֹ"ן כֶּה מִתְפַּרְשֶׁת: נ' כְּפֹפֶה זֶה הַגְבִּירָה. וְסִמּוּכָה לָהּ ו', שֶׁהוּא יְסוּד, כְּדִי שֶׁתִּתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ. ו' פְּשׁוּטָה, זֶה הַתְּפִשְׁטוֹת הַתְּפָאֶרֶת. וְלִכְן כְּלוּלוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְנֶאֱחָזוֹת זֶה בְּזוֹ. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה מִחְזִיר ו' פָּנִיו מִנוֹ"ן כְּפֹפֶה, וּמִחְזִיר פָּנִיו אֶל הֵן' הַפְּשׁוּטָה. אֲלָא בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ הוּא מִחְזִיר פָּנִיו כְּנֶגֶד הַמֶּלֶךְ.

טקסט הזוהר

וְתֹאנָא, מִ"ם לֹא כְּלִיל בְּגִיָּיהָ אֶת אַחֲרָא, (בְּגִין) אֲלָא מ' פְּתוּחָה, מ' סְתוּמָה. מ' פְּתוּחָה: דְּהוּא כִּד דְּכַר אֶתְחַבֵּר עִמָּה. מ' סְתוּמָה: יוֹבְלָא. דְּהָא סְתִימִין אֶרְחָהּ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִתְפַּשְׁטִין לְזִמְנִין, וְאִית דְּמִתְנִי בְּהָא כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) גֵּן נָעוּל אַחוֹתֵי כָּלָה גַּל נָעוּל מַעֲזִין חֲתוּם.

תרגום לעברית

וּלְמַדְנוּ, מִ"ם לֹא כוֹלֶלֶת בְּתוּכָה אוֹת אַחֲרָת, (מִשּׁוּם) אֲלָא מ' פְּתוּחָה, מ' סְתוּמָה. מ' פְּתוּחָה - שֶׁהוּא כְּשֶׁהֻזְכַּר מִתְחַבֵּר עִמָּה. מ' סְתוּמָה - יוֹבֵל. שְׁהָרִי נִסְתָּרִים דְּרִכְיָהּ וְאֵף עַל גֵּב שְׁלִפְעָמִים מִתְפַּשְׁטִים, וַיֵּשׁ שְׁשׁוֹנִים בְּזָה, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (שִׁיר ד) גֵּן נָעוּל אַחוֹתֵי כָּלָה גַּל נָעוּל מַעֲזִין חֲתוּם.

טקסט הזוהר

אֲמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעֲתָא דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא אֲדַכֵּר לָהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגִין שְׁמִיָּהּ, וְאַהֲדַרְת מִטְרוֹנִיתָא לְאַתְרָהּ, (כַּדִּין) כְּתִיב, וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בָּאֱהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בְּקִדְשׁ. כֶּהֱנָא, בְּשַׁעֲתָא דְּעָאֵל לְיַחֲדָא שְׁמָא קִדִּישָׁא, וְלְכַפֵּרָא בְּקוּדִישָׁא, לְזוּוּגָא לְמִלְכָּא בְּמִטְרוֹנִיתָא. כְּתִיב וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בָּאֱהֶל מוֹעֵד וְגו'.

אמר רבי יצחק, בשעה שהמלך הקדוש זוכר את ישראל בעבור שמו וחוזרת הגבירה למקומה, (אז) כתוב וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש. כך הכהן, בשעה שנכנס ליחד את השם הקדוש ולכפר בקדש, לזוג את המלך עם הגבירה, כתוב וכל אדם לא יהיה באהל מועד וגו'.

טקסט הזוהר

תאנא, רבי יהודה אמר, כהנא אתער שלמא בעלמא, לעילא ותתא. ותניא עאל בדרגא חד, אסחי גופיה. נפיק מהאי דרגא, לדרגא אחרא אסחי גופיה. אחיד שלמא בהאי ובחאי, קדש ידיו, ומתברכאן כחדא. ובכלא בעי לאחזאה עובדא, ובכי לאחזאה לבושוי, דיתלבש כגוונא דעובדא דיתכון, עד דיסדר כלא כמה דאצטריה, ויתברכון עלאי ותתאי.

תרגום לעברית

למדנו, רבי יהודה אמר, הכהן מעורר שלום בעולם, למעלה ולמטה. ולמדנו, נכנס בדרגה אחת, רוחץ גופו. יוצא מדרגה זו לדרגה אחרת, רוחץ גופו. אוחז שלום בזה ובזה. קדש ידיו, ומתברכים כאחד. ובכל צריה להראות מעשה, וצריה להראות לבוש שיתלבש כגון שהמעשה יתכון, עד שיסדר הכל כמו שצריה, ויתברכו עליונים ותחתונים.

טקסט הזוהר

תאנא רבי שמעון, פתח (ד') יו"ד בגליפוי, אתון בסטרינ, אתקשרן ביו"ד. יו"ד אזיל ליו"ד. (לוי"ו) יו"ד סליק ביו"ד. יו"ד אזיל לוי"ו, מתכנשי בה'. ומכון דעתא, אתחבר ה' בוא"ו.

לְמִדְנּוּ, רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (ד') יו"ד בְּחִקְיָקוֹתָיו, אוֹתִיּוֹת בְּצִדִּים הִתְקַשְּׁרוּ בְּיו"ד. יו"ד הוֹלֵךְ לְיו"ד [לוי'ו]. יו"ד עוֹלָה בְּיו"ד. יו"ד הוֹלֵךְ לְיו"ו, מִתְּפַנְסִים בָּה'. וּמִכּוֹן אֶת הַדַּעַת, וּמִתְחַבְּרִים ה' עִם וָא'ו.

טקסט הזוהר

ה' עֲלָאָה אֶחָיד תְּרַעוּי (ס'א בתרעוי) בְּגִלּוּפֵי תַכְסִּיסִין, אַחְדָּא בְּנִהִירוֹ אֶלְף וַחֲמֵשׁ מָאָה וְשִׁבְעִין אַכְסְדְרִין סְתִימִין. סָלִיק ה', וְאַתְעֵטֵר חֲמִשִּׁין זְמַנִּין, לֵן תְּרַעִין קְיָיִמִין דְּקִיָּמִין, כִּד אֲתַגְלֵף בְּעֵטְרוֹי, נְהָרִין אֲנִפִּין דְּמִלְכָּא, וָא'ו אֲתַפְּשֵׁט לְע'ב גְּלִיפִין.

תרגום לעברית

ה' עֲלִינָה אוֹחֶזֶת שְׁעָרֶיהָ (בשעריה) בְּחִקְיָקֵי תַכְסִּיסִים, אוֹחֶזֶת בְּהָאֶרֶת אֶלְף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אַכְסְדְרוֹת נְסֻתָרוֹת. עוֹלָה ה', וּמִתְעַטֶּרֶת חֲמִשִּׁים פְּעָמִים לְחֲמִשִּׁים שְׁעָרִים עֲמוּדִים שְׁעוּמָדִים. כְּשֶׁמִּתְגַּלֵּף בְּעֵטְרוֹתָיו, מְאִירִים פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, וָא'ו מִתְפַּשֵּׁט לְשִׁבְעִים וְשָׁתִים חִקְיָקוֹת.

טקסט הזוהר

מְעֵטֵר ה' לֵן, (נ'א מתעטר ביו"ד, ה' לו') בְּע' אֶלְף וְה' מָאָה כְּתָרִין, דְּמִתְעַטְרִין בְּחַד כְּתָרָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ג) בְּעֵטְרָה, שְׁעֵטְרָה לֹא אָמוּ. ו' בְּתָרִין רִישִׁין, רִישָׁא דְגוֹלְגֻלְתָּא גְּלִיפָא רִישָׁא, קוּצָא חַד לְעִילָא, וְקוּצָא חַד לְתַתָּא, וְי' נְחִית לֵן, (ס'א וָא'ו נְחִית לֹא'ו) גְּלִיפָא דְגִלּוּפִין בְּגִיָּיהוּ, שְׁבַעִין אֲנִפִּין דְּעֵטְרִין מְעִילָא לְתַתָּא. בֵּיה טַאסִין גְּבִיעִין וּפְרָחִין, דָּא סָלִיק, וְדָא נְחִית מִתְגַּלְפִין חַד בְּחַד.

תרגום לעברית

מְעֵטֶרֶת ה' אֶת ו' (נ'א מתעטר ביו"ד, ה' לו') בְּשִׁבְעִים אֶלְף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת כְּתָרִים שְׁמִתְעַטְרִים בְּכְתָר אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם ג) בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה לֹא אָמוּ. ו' בְּשְׁנֵי רִאשִׁים, רֹאשׁ הַגִּלְגֻלֶת חֲקוּק הָרֹאשׁ שָׁלוּ, קוּץ אֶחָד לְמַעְלָה וְקוּץ אֶחָד לְמַטָּה, וְי' יוֹרְדֵת לֵן,

חקיקת החקיקות בתוכם, שבאים פנים של עטרות ממעלה למטה. בו טסים גביעים
ופרחים, זה עולה וזה יורד, ונחקקים אחד עם אחד.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אתקשר י' בה', ה' בו', ו' בה'. (ס' א' ו' בה', ה' בו', ו' בו', ו' בה') דא אחיד בדא,
כמה דאת אמר, (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו ויפאז זרועי ידיו מידי אביר יעקב.
וכתיב, (במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קנה. כדין אתקשר

תרגום לעברית

נקשרת י' עם ה', ה' עם ו', ו' עם ה' (ו' בה', ה' בו', ו' בו', ו' בה'). זה אחוז בזה, כמו
שנאמר (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו ויפאז זרועי ידיו מידי אביר יעקב. וכתוב,
(במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קנה. אז הכל מתקשר אחד עם אחד, זה עם זה,
מאירים המפתחות ומאירים כל הפנים. אז כלם נופלים על פניהם ומזדעזעים
ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועלמי עולמים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.